

Interpellation av Per Rosencrantz (M) till borgarrådet Emilia Bjuggren (S) om långtidsarbetslösheten i Stockholm

Den senaste rapporten från Arbetsmarknadsnämnden (mars 2025) visar att arbetslösheten i Stockholm har ökat sedan Socialdemokraterna tog över makten i staden. I december 2024 låg arbetslösheten på 7,3 procent, vilket motsvarar cirka 40 000 personer – högre än riksgenomsnittet på 7,1 procent. Arbetslösheten i Stockholms stad är också högre än i länet. Unga drabbas särskilt hårt, och ungdomsarbetslösheten har ökat.

Arbetsförmedlingen klassar dessutom omkring 75 procent av de arbetssökande i Stockholm som tillhörande grupper med svag konkurrensförmåga. Många av dessa saknar gymnasieutbildning, är födda utanför Europa eller har en funktionsnedsättning. Det rör sig om personer som ofta är långtidsarbetslösa och som riskerar att stå utanför arbetsmarknaden även när konjunkturen vänder. Cirka 40 procent av de arbetslösa i Stockholm är långtidsarbetslösa, en siffra som borde oroa stadens politiska ledning.

En bidragande orsak till detta är den tidigare förda migrationspolitiken. Regeringen har nu lagt om kursen och genomför flera reformer som stärker arbetslinjen: införandet av ett bidragstak, successiv kvalificering till välfärden och ett aktivitetskrav för rätt till försörjningsstöd. Syftet är att öka drivkrafterna till arbete och förbättra möjligheterna till egen försörjning.

Samtidigt genomgår den svenska arbetsmarknaden en genomgripande strukturomvandling. Efterfrågan på utbildad och kvalificerad arbetskraft ökar, medan enklare jobb blir färre. Det gynnar högutbildade men missgynnar lågutbildade och personer utan kunskaper i svenska. Här har vuxenutbildningen en avgörande roll: att rusta människor för nya yrken och möta arbetsgivarnas behov. Men flera av de utbildningar som leder till jobb, särskilt yrkesutbildningar, har alltför få sökande, ett problem som tycks vara lågt prioriterat av det rödgröna styret i Stockholm.

Men det finns många personer som inte har förutsättningar att ta sig igenom en yrkesutbildning. Därför är det avgörande att Stockholm också värnar de branscher som kan erbjuda arbete med lägre krav på formella meriter, som restaurang- och besöksnäringen. Det är olyckligt att Socialdemokraterna i stället motverkar dessa branschers utveckling genom skattehöjningar och regelförsvåranden. Nu senast vid implementeringen av gårdsförsäljning – en reform som må röra ett mindre antal jobb, men där varje arbetstillfälle är viktigt om utanförskapet i Stockholm ska minska.

Ekonomisk tillväxt, låg skatt och en tydlig arbetslinje är avgörande för att minska arbetslösheten. Att höja kommunalskatten minskar drivkrafterna att gå från bidrag till arbete och riskerar att fördjupa utanförskapet.

Mot denna bakgrund vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Hur förklarar borgarrådet den höga arbetslösheten i Stockholm?
2. Hur avser Socialdemokraterna att minska långtidsarbetslösheten bland personer med svag konkurrensförmåga?
3. Vilka konkreta åtgärder vidtar staden för att öka antalet sökande till yrkesutbildningar inom vuxenutbildningen – särskilt de som leder till jobb?
4. På vilket sätt stärker styret i Stockholm de branscher som kan erbjuda jobb till personer med låg utbildning, exempelvis inom restaurang- och besöksnäringen?
5. Anser borgarrådet att den höga kommunalskatten i Stockholm är förenlig med målsättningen att fler ska gå från bidrag till arbete?
6. Ställer sig Socialdemokraterna i Stadshuset bakom regeringens paradigmskifte för att minska utanförskapet: reformerad migrationspolitik, bidragstak, kvalificering till välfärden och aktivitetskrav för försörjningsstöd?